

Izinja vsak dan, izvemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Franciška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val čepeljaj se pošilja uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Zadajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Listnik konsorcijski lista „Edinosti“. — Tiskarstvo „Edinosti“, viskarske zadruge s omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Franciška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24— za pol leta „ 12— za tri mesece „ 6— Za nedeljsko izdajo za celo leto 5/28 za pol leta 2/28

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarale številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln smrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih za vodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljna vrsta „ 2— Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Franciška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Boji v Karpatih se nadaljujejo.

Boji v Karpatih.

DVNAJ, 18. (Cenz.) V Beskidih se je ruska ofenziva ponovno začela in se je razširila na vsej karpatski fronti umaknil z ogrskega zemlja. V komitatu Zemplin so naše čete prodirajočega sovražnika pri Mezö-Laborezu in Vidraniju potisnile nazaj. V komitatu Sáros, kjer so prodrli Rusi pri Duklanskem prelazu do Felsővizkőza, Alsobagonija in Bora, so bili napadali z velikimi izgubami izmučeni in sicer tako zelo, da niso zadostovale njihove rezerve iz Jasla in Krosna. S tem je odstranjena nevarnost, ki je grozila dolinam in cestam, ki vodijo v Bartfeld in Eperies, Košice, Stropko in Homon. Vzhodno od Dukle so doline okoli Užoškega prelaza v naših rokah. Na nekaterih mestih so pustile naše čete Godzinate Karpat za seboj. V Bukovini je položaj istotako zelo ugoden. („Tagespost“).

Zasedenje Černovic.

BUDIMPEŠTA, 18. (Cenz.) Posebni poročevalci „Az Esta“ poročajo z bukovinskega bojišča: Rusi so se pred par dnevi pričeli umakati čez Prut. Odšli so v smeri proti ruski meji. Naša konjenica je bila o tem takoj obveščena in je včeraj za vedla Černovice. Prebivalstvo je sprejelo čete z velikim veseljem. Uplenjenega je bilo mnogo vojnega materijala.

Srbi vrgli Albance čez mejo.

NIŠ, 18. (Kor.) Srbski tiskovni urad poroča, da so Albance čete zopet zasedle večino od Srbije zavzetih obmejnih krajev, prizadevale Albancem občutne izgube in jih prisilile, da so se umaknile. Na posameznih točkah se boji še nadaljujejo.

Boj na morju med Nemčijo in Anglijo.

KODANJ, 18. (Kor.) „Berlingske Tidende“ poroča: Z ozirom na nevarnost po minah se možno parnika „Fjord“ brani vojnje na Angleško ter zahteva vojno doklado 200 kron. Nadejajo se, da se težave z možtvom odstranijo. Več danskih ladij za prevažanje oglja in parnikov z danskimi deželnimi produkti je odšlo na Angleško.

Vse danske ladje, potem imena domovinskega kraja v velikih črkah ter so pobarvane v deželni barvah. Tudi možta norveški parnikov „Courer“, „Remus“ in „Haardtrud“, ki so imeli danskega parnika „Angaut“, ki so imeli oditi na Angleško, delajo težave.

KODANJ, 18. (Kor.) „National Tidende“ poroča iz Londona: Od posadke parnika „Dalwich“ pogrešajo 9 moč. Druge je rešil neki lovilec torpedov. Za slučaj, da se dotični nemški podvodni čolna najde in identifiira, so mnenja, da s posadko in častniki ne bo postopaj po vojnem pravu, ampak kakor z morci.

FRANKOBROD ob M. 18. (Kor.) „Frankfurter Zeitung“ javlja iz Stockholma: V plovnem prometu med Švedsko in Anglijo nastopi vsled jutri pričene bloкаде angleških okenov zastajanje, ki bo vsaj za sedaj pomenilo mirovanje. Od švedskih domačih ladij ne pojde te dni nobena na Angleško.

Kapitani v angleških pristaniščih ležečih ladij so povprašali brzojavno lastnike ladij, ali naj tvegajo povratek v domovino.

AMSTERDAM 18. (Kor.) „Handelsblad“ javlja iz Rotterdam: Od sinoči ob 7. uri niso dosepele semkaj nobene ladje. Ni znano, ali je vzrok temu v slabem vremenu, ali pa v nemških pomorskih odredbah.

Historičen spominski dan.

KODANJ, 18. (K.) „Politiken“ piše v uvodniku svojega trgovsko-političnega dela pod naslovom: „Historično spominski dan“. Odkar je nepremagljiva armada v letu 1588 ogrozila obali Anglije, si ni opala nobena pomorska sila tako izvirajočega koraka proti gospodarici nad morjem, s kakršnim so zagrozili Nemci za dan 18. februarja. Ako bi se nemški blokadi posrečilo, da bi Angliji, pa bilo to tudi le za kratek čas, odrezala dovoz, bo to pomenjalo preobrat v zgodovini Anglije. Dosedaj je nastal le življenjski nemir prebivalstvom Anglije. Cene živin so močno porokobile in vnanja trgovina Anglije trpi nekaj odlojmov.

kakor denarni svet preskrbljajočega tržišča znatno oslabljen in New-Yor doruča v nov denar-n trg. An-lija je morala zapreti svoj trg za vnanja posojila. Se pač ni že eno človeško življenje pripravilo za vojno, kakor ste se Nemčija in Francija. Ni izkoristila svojega dosedanjega nadvladja na morju, da bi bila nabrala zalogo za čas blokade. Zaupala je preveč premoči svojega brodogoja.

Nobene dežele položaj na svetu ne sloni tako na pogoj, da je nje teritorij nedotakljiv, kakor oni Anglije. Nobene dežele položaj ni tako odvisen od vnanje trgovine in od ohranitve nje kredita v inozemstvu. Angleški kreditni sistem je uzor za vse dežele. Ali njega predpogoj, kakor isti kolonialne države, je medsebojno zaupanje, ki se vzdržuje le s tem, da se moč Anglije, ki sioni na nje floti in na nje bogatst u, izkaže izlatno.

Celo le kratka blokada po Nemcih bi zadostala, da oškoduje ogled, ki ga je užival doslej britski narod na zemlji.

Dr. Körber v Budimpešti.

BUDIMPEŠTA, 18. (Poročilo) Brzojavne pisarne. Ministrski predsednik grof Tisza je danes zvečer povrnil obisk skupnemu finančnemu ministru dr. pl. Körberju.

Angleški parlament.

LONDON, 18. (Kor.) Baker (liberal) je opozarjal v spodnji zbornici, da troški za nove ladje, na katerih se nahajajo nemški ujetniki, iznašajo na mesec približno 36.000 funtov.

Parlamentni podtajnik vojne je izjavil, da bošte dve teh ladij s koncem meseca na razpolago.

Pomanjkanje na izvežbanih delavcih na Angleškem.

FRANKOBROD OB MENI, 18. (Kor.) „Frankfurter Zeitung“ poroča iz Londona, da v vojnem arzenalu v Wol-lichu primanjkuje 1800 izvežbanih delavcev, v drugih arzenalih pa 1200.

Skupni finačni minister dr. pl. Körber obiskal ogrskega ministrskega predsednika.

BUDIMPEŠTA, 18. (Kor.) Ogrski brzojavni korespondenčni urad poroča: Skupni finačni minister dr. pl. Körber je opoldne obiskal ministrskega predsednika grofa Tiszo. Tekom popoldneva obišče dr. pl. Körber tudi druge ministre.

Nadvojvodinja Zita pokroviteljica vojnega kumstva.

DUNAJ, 18. (Kor.) Nadvojvodinja Zita je sprejela pokroviteljstvo akcije vojnega kumstva.

Uvoz prašičev iz Nemčije.

DUNAJ, 18. (Kor.) Mestni svet je sklenil, da odpošlje ministrskemu predsedniku petico z nujno prošnjo, da z vsa hitrostjo odredi potrebno glede uvoza prašičev iz Nemčije.

Pogreb bivšega celovskega kofa dr. Kahna.

CELOVEC, 18. (Kor.) V opatiji Tanzenberg je solnograški knez nadškof dr. Kaltner ob asistenci krškega knezoškofa dr. Adama Heisterja in ljubljanskega kofaškofa dr. Antona Bonaventure Jegliča slovesno blagoslovil truplo bivšega knezoškofa krškega, dr. Kahna. Na so položili krsto v grobnico samostanske cerkve. Kot zastopnik vlade in ministra za uk in bogočastje, dr. vit. Hussareka, se je udeležil pogreba deželni predsednik dr. grolodron-Laterano.

Žitni trg.

DUNAJ, 18. (Kor.) Razpoloženje za kupčijo glede vseh pridelkov neizpremenjeno. Ker je pa od dne do dne manj blaga, se dosežejo z laskoto visoke cene. Vreme mrzlo in oblačno.

BUDIMPEŠTA, 18. (Kor.) Glede pšenice, rži, ječmena, ovsa in koruze nobene kupčije. Debeli otrobi 16.20—16.60, drobni otrobi 16.00—16.50.

Žrebanje avstrijske državne loterije.

DUNAJ, 18. (Kor.) Srečka 144.223 je zadelo dobitek v znesku 45.000 kron, srečka 44.540 30.000 kron, po 10.000 kron pa srečki 22.504 n 149.413.

Po Italiji.

V »Frankfurter Zeitung« z dne 14. februarja čitamo obširno poročilo o potovanju po Italiji in v naslednjem prinašamo nekaj odlojmov.

Kdor bi hotel v nacionalističnih listih, posebno milanskih, najti resnično sliko pravega razpoloženja po Italiji, bi se motil. Po mestih je res precej, toda, kjer kaže čete grozeč vojni vojaštva, posebno mlajših letnikov, obraz, so ti povod bolj skrbi pred splošno stavko in podobnimi mrzličavimi pojavi italijanskega javnega življenja.

Tujske-popotnikov ni, industrija zelo trpi, in brezposelnost se pozna v precejšnjem obsegu. Sicer severna industrijska mesta ne trpijo toliko, ker delajo za vsake namene — ne samo svoje dežele — v Genovi je pristaniški promet velik, toda v revnejše kraje se je vrnilo na stotisoče ljudi, ki so kar naenkrat izgubili delo v drugih krajih Evrope.

Preskrba premoaga je bila za Italijo vedno težko vprašanje, ker se je dežela z dosedanjim ureditvijo podala v dalekosežno odvisnost od Angleške. Sedaj pridno dovažajo premog iz ostale Evrope in na kolodvorih in železniških progah leže veliki skladi premoaga. Ljudstva pa ne sliši nikdar govoriti o premogu.

Zelo resno je tudi vprašanje kruha in žita — Italija mora krušna žita uvažati — in vlada se je predolgo obotavljala z dovolitvijo uvoja. Med tem časom pa je Angleška znala uvoz žita navezati na vse mogoče pogoje. Italijanski javnosti je to dobro znano, pa ne govori o tem, četudi ve, da je to vzrok visokim cenam prometne težke, nezadostne pristaniške naprave v Genovi in pa, da Njemcem sovravno časopisje dela Nemčijo odgovorno za krušno draginjo, češ da se je preveč živil izvozilo v Nemčijo.

Te neosnovane obdolžitve najbrže izvirajo iz neke nezavestne želje italijanskega občinstva, da pa neutemeljena jeza proti Nemčiji najde opravičbo v sami sebi. Da jeza ni tako globoka, kakor bi se smelo soditi po razdraženosti in je samo močnejša oblika že davnega odpora proti vsem Severncem. Naši sovravniki so znali Italijanom dopovedati, da je Nemčija zakrivila in začela vojno in da zato nosi odgovornost za vse zlo, ki ga vojna povzroča nevturalnim. Znali so ljudstvo, ki je zelo nedostopno za sočutje, navdušiti za usodo Belgije.

Sovraštvo, katero se oznanjuje proti Nemčiji pa je v bistvu samo odsev, ki pada na našo zaveznično Avstrijo. Proti njej je naperjena slepa strast, ki ima v sporočilih preteklih časov svoje korenine in je dobivala v malenkostih in zboldljajih žal vedno novega goriva. Živeljo je že davno pred vojno in je našim sovravnikom nudilo kaj uspešno sredstvo za njihovo podzemeljsko rovanje. Francozi in Anglija se izvrstno razumejo na ustvarjanje stimmunga in za dan obema nič ni. V Italiji se javno govori o velikih in manjših zneskih, ki prihajajo v deželo. Pa to ni edini vzrok. Kako znajo Francozi zmešanemu navdušenju nekaterih mladih Italijanov, ki so se drli za tuje interese naščuvati v smrtni očni, izrabiti politično, je v Nemčiji znano. Francozi listi in agenti skušajo sedaj Italijance prezrčati, da mora stvar biti deželi že zato sveta, ker je tekla za njo italijanska kri. V zgornjeitalijska n-esta je prišlo tudi neštevilno »poldam« iz francoskih in belgijskih varietetejev; francoska vlada jih podpira in ženske vpizarjajo dan za dnem majhne ovacije za tropsorazumne interese.

Italijanska vlada navidez vse dopušča. kar ravno ne nasprotuje najpriprostejšim zahtevam olike.

Tako je sedaj v najbogatejših krajih, kamor prihaja več tujece kakor na v lepše kraje, skoro vse časopisje nam nasprotno in na videz tudi ljudstvo. Na jugu — v revnejših krajih pa je že zunanja slika drugačna.

Bremen vojaških priprav, ki jih vlada ljudstvu nalaga, bi v mirnih časih ljudstvo ne sprejelo. Če bi Salandrovo ministristvo hotelo stvar gnati v katastrofo — bi vsaj v prvih tednih — o tem ne smemo dvomiti — lahko računalo na brezpogojno in požrtvovalno pomoč cele dežele, kajti mirna razmišljanja in pravični pomisleki bi tedaj umolknil pod mogočno plametičnim sovravnstvom. Zato tudi skoro sleherni odobrava parolo vlade, da mora biti Italija oborožena do zoba. Da bi pa imeli odgovorni možje, ki končno vendar tudi v Italiji odločujejo, kako resno voljo za vojno, je pač več kakor dvomljivo. Seveda je tudi v Italiji najbolj slišati one, ki kričijo najbolj na glas, pa ne dobijo zmeraj pravega odgovora, ki bi jim zaprila usta. V Rimu sem slišal za trumaju goristi nekaj mladih ljudi razburjeno o potrebi, da se »neodrešene kraje« osvobodijo takoj in sicer z vojaško silo. Častnik-stotnik,

ki je sedel nekaj časa mirno, pravi: »Veste, koliko bi nas to stalo? Stališče vojaev, gospodje!« Vse je utihnilo. Tudi v meščanskih krogih se tu in tam slišijo kratke opombe, ki ne dokazujejo ravno prevelikega vojaškega zaupanja.

Niso pa samo posamezni meščani, ki so odkrito proti vojni, ampak cele stranke in ne ravno najmanjše. Nekaj jih je brezpogojno proti vojni, druge, ki se v patriotizmu lahko merijo z vsako drugo, pa vsaj izjavljajo, da bodo šteli vladi v večjo zalogo, če se more izogniti vojni.

Da bi pa hoteli iz tujine vplivati na italijansko razpoloženje je pa težavno in skoro brezuspešno. Poplava Italije z nemškimi italijansko pisanimi brošurami in agitacijskimi listi je imela škodljiv uspeh. Kajti četudi opisujejo jasno in razumljivo prave italijanske interese, vendar ne vzbujajo nič drugega kakor nevoljo nad tujcem, ki hoče poučevati.

Italijanska vlada seveda pozna interese dežele čisto natanko, ljudstvo pa sodi bolj po čustvih. Razpoloženje, ki ga ima danes največji in najvzvišeni del Italije, dnevidira iz predsodkov, ki se znajo lepega zvepovtisom gotovega dejstva nenadoma in temeljito izpremeniti.

Razne politične vesti.

Pojav latinskega plemena v Parizu. Pred nekoliko dnevi se je vršila v velikem amfiteatru Sorbone v Parizu pod predsedstvom zborničnega predsednika Deschanela interesantna manifestacija za latinsko civilizacijo. Predsednik republike Poincare in Millerand, ki se nahajata na fronti, sta pismeno izrekla svoje obhajovanje, ker ne moreta prisostvovati temu pojavu. Med navzočimi so bili: veleposlanik Rusije, Anglije, Združenih držav, Japonske, vsi poslaniki latinskih dežel Evrope in Amerike, kakor tudi razne politične osebe, pisatelji in umetniki. Deschanel je govoril otvritveni govor, v katerem je pripodabljal nemško in latinsko civilizacijo. Nato so govorili Andreades v imenu Grške, Carvalho v imenu Portugalske, Istrati v imenu Romunske, Blasco Ibaure v imenu Španske, Laurent de Mates v imenu Belgije, Ferrero v imenu Italije in Ernest Lavisse v imenu Francoske. Vsake-mu teh govorov je sledilo pevanje narodne himne dotične dežele.

Konferenca hrvatskega bana v Budimpešti. O konferenci bana barona Skerleca v Budimpešti je bil izdan nastopni uradni komunikat:

Prezvišeni gosp. ban dr. Ivan Skerlec se je mudil nekoliko dni v Budimpešti ter je razpravljal s poedinimi člani kraljevske vlade o raznih važnih vprašanjih, nastalih vsled sedanjega vojnega stanja. Prvi del teh razprav, ki se je vršil v kraljevskem ministristvu, poljedelstva, se je nanašal na aktualna gospodarska vprašanja, posebno na uprašanje in revkizicija za civilno prebivalstvo, a obenem se je razpravljalo tudi o nekih vprašanjih, ki so v zvezi z vojaškimi revkizicijami.

Drugemu delu razprav je bila naloga, da se določijo gotove odredbe, ki so potrebne, da se prepreči eventualno razširjanje nalezljivih boleznih. Namen vsem tem razpravam je bil, da se v vseh teh predmetih, ki so z državno-pravnega stališča avtonomne agende kraljevine Hrvatske in Slavonije, ali so de facto, posebno v sedanjem času, vprašanja važnih skupnih interesov, pak se zato morejo vspešno rešiti samo po popolnem sporazumu in enakem postopanju — zagotovi tak sporazum in enako postopanje, kar se je na teh konferencah popolnoma posrečilo.

Delo časopisja v vojni. Strokovni list »Zeitungsvorlag« kaže v daljšem članku na to, kako velikansko delo in kake težave je vojna navalila časopisju. Občinstvo nima niti pojma, kako ogromne zahteve se staviijo časopisju. Ne samo, da stroga cenzura nalaga veliko rezervno, uredniško delo in tudi popolnoma tehnična dela so se znatno otežila. Veliko odličnih časnikarskih moči je bilo poklicanih pod orožje, prav tako je bilo veliko stvari, ki so potrebne v časopisni tehniki, odvzetih v vojne namene, ali pa so se jim cene znatno zvišale. Zato se je v Nemčiji pojavilo vprašanje, ali bi se kazalo, da bi se obseg časopisja kontingental, to je, da bi se ni sprejela. Tako je posebno ob začetku vojne delala velike težave dobava papirja in barve. Imenovani strokovni list poudarja, da je težkih razmer časopisja v veliki meri krivo občinstvo, ki ne pozna težkoč, s katerimi je spojeno posebno v vojnem času izdajanje časopisja, in zato zahteva od njega čestokrat nemogoče stvari n po krivici ostro kritizira.

Vojna oskrba v letih 1870. 1871. Za primerjanje s sedanjim obsegom vojne o-

skrb je zanimivo navesti, kaka je bila vojna oskrba za časa nemško-francoske vojne v letih 1870.—1871. Nemška mesta tedaj niso izvajala vojne oskrbe v tako velikem obsegu kakor sedaj. Navajamo primer Beolina v onih letih. Na predlog mestnega vojnega komisarja so sklenile mestne oblasti, da se izplačujejo rodbinam rezervnikov in domobrancev sledeče tedenske podpore: rodbini brez otrok 15 grošev do 1 tolarja, rodbini z enim otrokom 25 grošev do 1 in četrt tolarja, rodbini z dvema otrokoma 1 do 1 in tretjina tolarja in rodbini s 3 otroki 1 in tretjina do 2 tolarjev. Mestne oblasti so vsega skupaj dale vojnemu komisarju na razpolago 20 tisoč tolarjev za to vojno oskrbo. 9. septembra leta 1870. je bilo določeno, da se odpravi razlika v podporah in se izplačuje enotna podpora 1 tolarja vsaki ženi in 15 grošev vsakemu otroku. Potrebne žene mestnih uradnikov, ki so dobivale samo del plače, naj bi dobivale polno podporo. Do 1. januarja l. 1871. je prišlo 14.044 poročenj za podporo. Podpiranih je bilo v posameznih komisijah 12.845 oseb, po tujih oblastvih na račun mesta pa 68, tako da je bilo vseh podpirancev 12.913, ki so prejeli 394.495 tolarjev 25 grošev 5 penigov. Leta 1871. so bile razmere take-le: Podpore rodbinam pod orožje poklicanih rezervnikov so znašale 602.493 tolarjev, k čemur je treba še prišteti 33.143 tolarjev za prevoz bolnikov in ranjenecv v bolnišnice. Država je vrnila mestu Berlinu samo 280.000 tolarjev. Leta 1871. je bilo vloženih 16.780 prošenj za podporo, a dobilo je podporo 16.671 rodbin. V voju ali za posled. amij vojne je umrlo 388 moških, torej 2.47 odstotkov. Njih rodbine so dobivale podporo tri leta.

Problem vojne. V ogrskem odboru za zavarovanje prebivalstva v vojni, ki prireja predavanja odličnih oseb, je govoril dne 10. T. m. dr. Aleksander Giesswein o vojni s socialističnega stališča. Problem vojne — je rekel — se nikdar več ne pojavi v tako grozni moči, kakor se je sedaj. Minuli so časi, ko je Friderik Veliki mislil, da v njegovi deželi nikdo ne obetuje vojne razun vojakov. Menilo se je, da je sodobna vojna bankrot vsakega mirovnega gibanja in mednarodnega prava. To zveni po priliki tako, kakor če bi kdo trdil, da epidemije pomenjajo bankrot zdravilstva. Ravno epidemije so, ki človeka naganjajo na odprno borbo proti boleznim. vprašanje je, ali je vojna naraven zakon in ali je potrebna. Po mnenju predavatelja ni. V človeštvo vlada res neprestana borba, ali borba med ljudmi ima voditi k osvajanju naravnih sil in s tem tudi k podpiranju kulture in naobrazbe. Vojna kot socialen pojav je nasilno reševanje spornih interesov. Opravičena je tako dolgo, dokler ni druge pravne instance za njihovo poravnavo. Pri primitivnih narodih se morajo taki spori poravnavati tudi med člani rodbin s silo meča. Naše pravno čustvo se že danes protivi krvni osveti, ali pri nomadskih narodih je tako uravnavanje vendar potrebno, ker nimajo nikakih sodišč za preganjanje kaznivih činov. Pomanjkanje takega sodišča je tudi vzrok, zakaj prihaja do vojne med plemeni, narodi, državami in državnimi skupinami. Vsaka taka borba — ako naj ne vodi do popolnega uničenja — mora marveč dovesti do bližjega sodelovanja vojskojočih se strank. Po bodno sloge — to je pouk sociologije. Edino sredstvo, s katerim naj se dovrši krvava borba, je dalekogledno ujedinenje. Tako je rastla rimska država, po isti poti so šle tudi moderne države — Nemčija in Italija. Današnji gospodarski položaj zahteva še več: mora nas dovesti do spajanja kulturnih narodov! Današnja vojna dovede iz kaosa meddržavne anarhije k novemu temelju pravičnosti narodov.

Citirali smo tu kulturen in optimističen glas o vojni, ker vsaj ublaži strahote, o katerih čujemo vsak dan: kajti svrha, za katero se danes vojuje, je sveta! Francoske ženske na fronti. Tudi na Francoskem ni lahko nebojujočim se priti na fronto in tudi uradno pripuščenim poročevalci si morejo ogledati bojno črto samo mimogrede. Zanimivo pa je, da celo tja, kamor ne morejo prodreti niti poročevalci, prihajajo ženske. Ti obiski žensk celo v prednjih črtah so začeli zavzemati tak obseg, da je bil Joffre prisiljen, da jih je prenehval. Z ozirom na to prepoved so prenehali ženski obiski, toda vključno temu pa še vedno kaka ženska prodre do prvih vrst. Kakor pripoveduje »Temps«, je moral poveljnik nekega polka nastopiti zelo strogo: moži, katerih žene so prišle v posete, so bili kaznovani. Prepoved posetov je bila utemeljena tako-le: Vsak mož ima dolžnost — kakor zahteva državljanski zakonik — da zahteva od svoje žene, da ga uboga. Vsak oženjen vojak mora biti toliko možat, da prepove svoji ženi obisk. Tem huje pa za moža, ki

